

det Gele have deeltaget i Kampen, og derved er jeg kommet til nogle Resultater, som jeg her skal nævne. Jeg vil først omtale Fægtningen ved Gudstøe den 7de Mai; i denne Fægtning blev saaret hver 69de Menig, hver 45de Underofficerer og hver 26de Officerer. Jeg beder Dem altsaa her at bemærke, at der er saaret næsten $1\frac{1}{2}$ Gang saamange Underofficerer som Menige og rigeligt $2\frac{1}{2}$ Gang saamange Officerer som Menige. Dernæst Træfningen i Sundevad den 23de April, hvor der blev saaret hver 40de Menig, hver 38te Underofficerer og hver 11te Officerer, altsaa atter nogle flere Underofficerer end Menige og omtrent fire Gange saamange Officerer som Menige. Jeg kommer endelig til den største Fægtning, Slaget ved Frederits. I dette kan man sige, at de Menige fægtede som Officerer, thi i dette Slag finde vi, at der er blevet saaret hver 12te af de Menige; men ikke desto mindre gave Underofficererne dem ikke noget efter, thi hver 9de Underofficerer blev saaret, og Officererne, som altsaa her maa kaldes Overofficerer, de have havdet denne Rang, thi der blev saaret hver 6te af Officererne! Dersom nu det ærede Thing, trods disse Kjendsgjerninger, kommer til det Resultat, at Invaliddepensionen skal være eens for Alle, saa maa jeg antage som givet, at det ligesom Udvalget da gaaer ud fra den Anskuelse, at denne Invaliddepension egentlig kun skal gives til dem, som ikke ellers af Staten ere pensionsberettigede, og at derimod de Pensionsberettigede skulle erholde et særegent Tillæg i den dem tillagte almindelige Pension som et Beviis paa Statens Erkjendtlighed. Det er derfor ogsaa i Genhold hertil, at jeg i Forening med en anden Rigsdagsmand har stillet Forslaget under Nr. 21; ligesom jeg ogsaa agter ved Pensionsloven at stille et Ændringsforslag — thi saaledes som nu Betænkningen foreligger, har jo Udvalget udelukket den Bestemmelse, som Regjeringen i saa Henseende havde foreslaaet, — der skal gaae ud paa, at den Officer, som bliver Invalid og maa affædiges, skal stedse pensioneres, som om han havde tjent Staten i 50 Aar. Med Hensyn til Underofficererne, hvor en lignende Bestemmelse upaatvileligen

burde gjælde, da kan jeg ikke gjøre noget ved denne Sag, fordi der, som vi have hørt, vil blive indrettet et eget Pensionsreglement for dem. Jeg haaber ikke, mine Herrer! at jeg behøver at sige mere til Fordeel for den danske Officer, en Officer, som har for Skik at føre sine Tropper mod Fjenden, idet han gaaer i Spidsen for dem. Han tæller ikke smaaligt Antallet af de Rugler, som, netop fordi han som Entelt staaer foran Mæssen, samlet rettes mod hans Bryst; Danmark kan heller ikke smaaligt veie det Erkjendtlighedsbeviis, som det skylder ham for de Savn, der kunne blive Følge af hans modige Bedrift!

Jagd: Den ærede Taler, som nu satte sig, har allerede udtalt en Deel af, hvad jeg ønskede at sige. Jeg skal saaledes fornemmelig indskrænke mig til at imødegaae, hvad den ærede Ordfører har yttret, forsaavidt jeg kan erindre hans Ytringer. Jeg maa først tillade mig at bemærke, at det virkelig er mig noget vanskeligt at følge hans Tankegang, men Skyl den maa vistnok tildeels være min egen, fordi jeg aldrig har kunnet udfinde det Standpunkt, hvorfra han betragtede Invalidforsørgelsen. Han yttrede saaledes, at det som gjør, at Underofficeren eller Officeren faaer mere end den Menige, berøer paa, at de ere som Embedsmænd traadte i et særligt Forhold til Staten. Dette vilde være sandt, naar vi talde om Pensionsforsørgelsen, der fornemmeligen er begrundet i Embedsstandens særegne Uddannelse; men naar vi tale om Invalidforsørgelsen, da bliver det Sagen uvedkommende, om Manden er Embedsmand eller ikke; thi Invalidloven skal kun tage Hensyn til Mandens Stilling som Kriger og de Offre, som denne har kostet ham, og da disse Opoffrelser pecuniære Bærd er større for den Overordnede end for den Underordnede, saa maa som Følge heraf ogsaa Erstatningen for samme blive forskjellig. Vilde vi altsaa bedømme den Stilling, hvori Invalidloven hensefter Vedkommende, da vilde det være meningsløst, at sammenligne Embedsmanden med Ikke-Embedsmanden, da dette alene vedkommer Pensionsloven; men vi maa derimod sammenligne Invaliden med Ikke-Invaliden, og deraf see, hvorledes Loven behandler den